

Dosarul nr. 2ra-936/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. I. Gorlenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Varvin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Crețu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Crețu
împotriva lui Victor Crețu, intervenient accesoriu notarul public Timofei Munteanu cu
privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, repunerea părților în
poziția inițială,
împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 18 septembrie 2017 Mihail Crețu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Victor Crețu solicitând anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.
323 din 23 ianuarie 2015 și repunerea părților în poziția inițială.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 23 ianuarie 2015, între Mihail Crețu (în
calitate de vânzător) și Victor Crețu (în calitate de cumpărător) a fost încheiat contractul
de vânzare-cumpărare a bunului imobil situat în xxxxx, xxxxx, format din: casa de
locuit 01, cu suprafața de xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx și terenul cu destinația
construcției, cu suprafața de xxxx ha, cu nr. cadastral xxxxx, în valoare totală de 126923
de lei.

Reclamantul a menționat că, deoarece fiul său - Victor Crețu, la momentul
încheierii tranzacției, nu era încadrat în câmpul muncii și neavând surse financiare
pentru achitarea costului bunului imobil, în mod verbal, părțile contractante au
convenit că cumpărătorul va pleca peste hotarele țării și în decurs de un an de zile va
achita valoarea bunului imobil procurat, însă la expirarea termenului, pârâtul nu și-a
onorat obligațiunile.

Mihail Crețu a declarat că până în prezent locuiește în imobilul situat în or.
xxxxxx, achită impozitele și serviciile comunale, iar tentativele de a stabili locul aflării
fiului său nu s-au soldat cu succes și până la depunerea acțiunii în instanța de judecată
nu l-a mai văzut. Mai mult, pârâtul a fost dat în căutare, la demersul executorului
judecătoresc, pentru neachitarea unor amenzi acumulate față de stat.

Reclamantul a considerat că pârâtul intenționat se eschivează de la achitarea
costului bunului imobil și cu rea-credință a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a
bunului imobil nr. 323 din 23 ianuarie 2015.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a atras în proces ca intervenient accesoriu notarul public Timofei Munteanu.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Crețu; s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil situat în xxxxx, format din: casa de locuit 01, cu suprafața de xxxx, cu nr. cadastral xxxxx și terenul cu destinația construcției, cu suprafața de xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx, autentificat de notarul public Timofei Munteanu și s-au repus părțile în poziția inițială; s-a încasat de la Victor Crețu suma în mărime de 5130 de lei cu titlu de taxă de stat, de la care a fost scutit reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de Victor Crețu, reprezentat de avocatul Dumitran Ignat; s-a casat integral hotărârea din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central și a fost pronunțată o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Mihail Crețu împotriva lui Victor Crețu, intervenient accesoriu notarul public Timofei Munteanu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, repunerea părților în poziția inițială; s-a încasat de la Mihail Crețu în beneficiul lui Victor Crețu cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 2866 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3500 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că este neîntemeiată ipoteza primei instanțe precum că Victor Crețu la momentul semnării tranzacției nu a avut intenția de a deveni proprietarul bunului imobil indicat în contractul de vânzare-cumpărare nr. 323 din 23 ianuarie 2015, deoarece lipsește intenția acestuia ca actul juridic să producă efecte juridice, ci doar a fost o modalitate de a evita ca în viitor tatăl său să nu dispună de dreptul de a-l înstrăina persoanelor terțe, iar la data examinării cauzei nici nu este proprietarul *de iure* al acestui bun imobil așa cum nu a dorit și nici nu dorește să-l înregistreze în Registrul bunurilor imobile. Ori, la materialele cauzei a fost anexat dosarul cadastral prin care se confirmă că Victor Crețu a înregistrat bunul imobil amplasat în xxxxx, în Registrul bunurilor imobile.

În consecință, instanța de apel a menționat că nu au relevanță speței nici prevederile art. 221 alin. (1) Cod civil, care prevăd că, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice este nul, întrucât contractul de vânzare-cumpărare încheiat a produs efecte juridice prin înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile la 23 ianuarie 2015. Tot aici, s-a relatat că actul juridic poate fi recunoscut ca fictiv în temeiul art. 221 Cod civil numai în cazul în care ambele părți nu au avut intenția să execute tranzacția de vânzare, însă în speță se atestă că conform cererilor depuse la 23 ianuarie 2015 de către Victor Crețu și Mihail Crețu, în adresa biroului notarial, se atestă că părțile au solicitat confirmarea tranzacției de vânzare a bunului imobil situat în or. xxxxxx și a recepționării de către vânzător a sumei de 171000 de lei pe care a primit-o integral de la cumpărător până la semnarea contractului de vânzare-cumpărare, fapt confirmat prin semnăturile aplicate pe cererile respective. Din aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că este incorectă ipoteza primei instanțe precum că reclamantul a fost dus în eroare de către fiul său și prin metode dolosive ar fi influențat reclamantul de a încheia tranzacția de vânzare, pe când acesta nici nu intenționa să vândă bunul imobil, ori actele cauzei demonstrează contrariul, ba chiar confirmă că Mihail Crețu ar fi primit suma în mărime de 171000 de lei de la Victor Crețu ca rezultat al procurării apartamentului respectiv.

La 09 ianuarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 172), Mihail Crețu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul solicitând casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a menționat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a apreciat arbitrar probele, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 25 septembrie 2018 și a expediat-o în adresa participanților la proces la 06 decembrie 2018, drept dovadă servind scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f.d. 136).

Completul reține că recursul declarat de către Mihail Crețu, la 09 ianuarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 172), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Crețu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mihail Crețu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Crețu împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh